

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 456/05
23.08.2006. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, članova veća, sa sudskim savetnikom Biljanom Šunderić, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AD "AA", koga zastupa predsednik "AA" AB, dipl. ing., izjavljenoj protiv rešenja Saveznog sekretarijata za rad, zdravstvo i socijalno staranje broj 3/2-10-8242 od 24.09.2001. godine, sa zainteresovanim licem M.D. "BB", u predmetu odobrenja za stavljanje lekova u promet, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 23.08.2006. godine, doneo je

R E Š E N J E

Tužba SE ODBACUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odobrava se M.D. "BB" stavljanje u promet lekova bliže označenih u dispozitivu tog rešenja pod uslovima i na način preciziran dispozitivom istog rešenja.

Tužilac je dana 24.10.2001. godine pokrenuo upravni spor pred Saveznim sudom u Beogradu, u kom sudu je predmetna tužba zavedena pod službenim brojem Us.1114/2001.

Sud Srbije i Crne Gore, koji je preuzeo nerešene predmete Saveznog suda, je svojim dopisom Su.broj 96/2-04 od 31.12.2004. godine predmet Saveznog suda Us.1114/2001 ustupio na dalju nadležnost Vrhovnom sudu Srbije pozivajući se pri tom na član 12. stav 2. Zakona za sprovođenje Ustavne povelje državne zajednice Srbija i Crna Gora i član 129. Zakona o Sudu Srbije i Crne Gore ("Službeni list SCG", br. 26/03).

U tužbi kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa tužilac navodi da prilikom donošenja osporenog rešenja nije postupljeno po pravilima postupka, kao i da činjenično stanje nije pravilno i potpuno utvrđeno, te da je pogrešno primenjen materijalno-pravni propis i to član 31. st. 1. i 2. Zakona o proizvodnji i prometu lekova. Tužilac smatra da ima na zakonu zasnovan interes za pokretanje navedenog postupka, s obzirom da je proizvođač lekova, a da se u promet ne stavljaју lekovi koji nisu provereni i koji mogu da dovedu do negativnih posledica po zdravlje stanovništva, kao i da je tuženi obavezan da pod istim uslovima i po istoj proceduri odobrava stavljanje leka u promet svakom proizvođaču. Navodima tužbe ukazuje da je u predmetnom slučaju nesporno da je osporeno rešenje doneto bez priložene propisane dokumentacije i prethodnog mišljenja Komisije za lekove, a koja Komisija očigledno nije mogla ni biti održana s obzirom da je osporeno rešenje doneto istog dana kada je i podnet predmetni zahtev za registraciju lekova. Sa napred navedenih razloga predlaže da sud tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

M.D. "BB", kao zainteresovano lice u ovom upravnom sporu, nije dostavilo odgovor na tužbu u ostavljenom roku.

U odgovoru na tužbu tuženi organ naveo je da je osporeno rešenje doneo na osnovu zahteva zainteresovanog lica za registraciju leka, te da nema dokumentacije o mišljenju Komisije za lekove, kao ni pripadajuću dokumentaciju u smislu člana 29. i člana 31. stav 2. Zakona o proizvodnji i prometu lekova.

U prethodnom ispitivanju predmetne tužbe, Vrhovni sud Srbije nalazi da je tužba nedozvoljena, jer je očigledno da se upravnim aktom, koji se tužbom osporava, ne dira u pravo tužioca ili u njegov na zakonu zasnovan interes, zbog čega tužilac nema pravni interes za podnošenje tužbe.

Ovo stoga, što je osporenim rešenjem tuženog organa odobreno M.D. "BB", stavljanje u promet lekova bliže označenih u dispozitivu tog osporenog rešenja, pri čemu istim rešenjem nije odlučivano o bilo kakvom pravu ili obavezi tužioca - AD "AA", - Preduzeća koje jeste registrovano za proizvodnju i promet lekova, već je rešavano o pravu M.D. "BB", koje je takođe Preduzeće registrovano za proizvodnju i promet lekova.

Sa napred navedenog, očigledno je da se osporenim rešenjem ne dira u prava tužioca i njegov na zakonu zasnovani interes, pa je zbog nedostataka aktivne legitimacije za vođenje upravnog spora tužba odbačena na osnovu odredbe člana 28. stav 1. tačka 3. Zakona o upravnim sporovima. Osim navedenog, tužilac nije učestvovao u upravnom postupku u kome je doneto osporeno rešenje, pa zato nema pravni interes za vođenje upravnog spora, jer za vođenje upravnog spora mogu biti ovlašćeni samo oni subjekti koji su učestvovali u upravnom postupku iz kojeg proističe osporeni upravni akt. Kako tužilac nema aktivnu legitimaciju za vođenje upravnog spora u smislu člana 2. stav 1. i člana 12. Zakona o upravnim sporovima jer nema pravni interes za podnošenje tužbe, to je predmetna tužba odbačena kao nedozvoljena.

REŠENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 23.08.2006. godine,U.456/05

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Biljana Šunderić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

IJ